

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Pelindvajsetletnica ustanove bo v nedeljo 19. aprila praznovala žensko društvo št. 174 JSKJ v Clevelandu, O. Za priložnost priredijo v Slovenskem domu na Holmes Ave. banket, kateremu sledi ples in prosta zabava.

V **3. Janu, Ill.**, se bo v nedeljo praznovala velika 25-letnica društva št. 173 JSKJ v Clevelandu, O., z večerom. Veselica se bo vršila v soboto 25. aprila. V večer bo vršila v spodnji sobi S. N. Doma na St. Clair Ave.

Ludlow dvorani ob cesti 25. aprila zvečer v S. N. Doma na St. Clair Ave.

Velikonočni ustanovitve bo praznovala društvo št. 173 JSKJ v Clevelandu, O., z večerom. Veselica se bo vršila v soboto 25. aprila. V večer bo vršila v spodnji sobi S. N. Doma na St. Clair Ave.

Velikonočni društva št. 148 JSKJ v Clevelandu, O., ki ima svoj sedež v 25. aprila zvečer v S. N. Doma na St. Clair Ave.

Velikonočni društvenem v Euclidu, O., se bo v 25. aprila vršila veselica društva št. 132 JSKJ.

Velikonočni društva št. 170 JSKJ v Euclidu, Ill., bo praznovala ustanovitve z banketom na večer 9. maja.

Braddocku, Pa., se bo v 9. maja vršila veselica društva št. 31 JSKJ.

Velikonočni Nove Dobe se bodo ponedeljek oglašili v Frank Kramar, tajnik društva št. 174 JSKJ v Shakeru, Pa., v družbi Mr. Tegela. Slednjim društvi tudi njegov sinček Ed. je član mladinskega društva št. 68 JSKJ v Shakeru.

Parmi, Ohio., je preminil Josip Šušteršič, star okrog 60 let, član društva št. 174 JSKJ v Shakeru, Pa. Pokojnik je bil rojen v vasi Podpeč pri 20 let. Zapuščena soproga, Marija, in hčer.

V mestu La Salle, Ill., je preminil Anton Jeruc, član društva št. 3 JSKJ. Rojen je bil v Dolenjskem in je bil v Ameriki okrog 35 let. Zapuščena soproga, Marija, in hčer.

Velikonočni društvo "Soča" v La Salle, Ill., priredi koncert v nedeljo 12. aprila. Prireditev se bo vršila v S. N. Doma na St. Clair Ave.

Velikonočni klub "Soča" v Clevelandu, Pa., vprižori v nedeljo 12. aprila popoldne zasedanje "Razkrinkana mo-

Velikonočni koncert pevstva zbor "Cvet" v Clevelandu (Newburgh) se bo vršil v nedeljo 19. aprila. Prireditev bo ob 6:30 zvečer.

Velikonočni opereto "Mascot" priredi v nedeljo 26. aprila v Clevelandu, O. Prireditev bo ob 8:00 zvečer.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

ZASEDANJA državnih legislatur, ki so letos zborovale, so večinoma pri koncu, in niti enega nadaljnjega potrdila amandmanta proti otroškemu delu ne moremo zabeležiti. Dolež je amandment k zvezni ustavi, ki bi prepovedoval zaposlitev otrok v industrijah, potrdilo samo 24 držav, dasi je predlog amandmanta na glasovanju že 11 let. Amandment mora biti potrjen od treh četrtin, to je od 36 držav, predno stopi v veljavo.

Postava proti otroškemu delu je prav zdaj bolj potrebna kot je bila kdaj prej, kajti statistike kažejo, da je zaposlenih v raznih industrijah 667,000 otrok med 10. in 15. letom, in 1,500,000 otrok med 16. in 17. letom. To pomeni, da je zaposlenih več ko dva milijona otrok v času, ko je 12 milijonov odraslih delavcev brez dela.

AKTIVNOST v jeklarski industriji je najboljša v zadnjih šestih letih in bo skoro dosegla 70% normalne produkcije. Največja naročila prihajajo od železnice in od avtomobilske industrije.

PROFESIONALNE patriote silno jezi, ker so dijaki širom dežele začeli ustanovljati klube "veteranov bodočih vojn." Eden teh klubov ima med raznimi "blagimi" navedene tudi sledeče: "Blagor tolažnikom bodočih veteranov, ker bodo bonusa deležni; blagor njim, ki so patriotično čistega srca, ker bodo dobili lepe službe v Washingtonu; blagor krotkim, ker bodo v bodoči vojni pobiti."

BRUNO R. HAUPTMANN, ki je bil obdolžen in spoznan za krivega, da je v noči 1. marca 1932 ugrabil in umoril maledžar Lindberghovega sinčka Charlesa, je bil na večer 3. aprila usmerjen na električnem stolu v okrajni ječi v Trentonu, N. J. Obsojenec je do zadnjega vztrajal v trditvi, da je nedolžen in je šel v smrt brez besede.

LEGISLATURA države Ohio je po dolgem oklevanju sprejela državno penzijsko postavko, ki določa najvišji možni znesek starostne penzije 30,00 na mesec, za kar bo polovico prispevala država, polovico pa federalna blagajna. Dalje so bile določene gotove vsote za podporo mater, osirotelih in pohabljenih otrok in slepcev. Tudi v te svrhe bo polovico prispevala federalna vlada. Legislatura je tudi dovolila pol milijona dolarjev v podporo po poplavih prizadetim krajem v državi Ohio.

PRVA JEKLENA LADJA ameriške vojne mornarice, "Chicago", ki je pred leti kot zastavna ladja vodila ameriški "beli skadron" okoli sveta, čaka v Pearl pristanišču v Havaju na svojo končno usodo, ki bo ropotarnica. Prodana bo za staro železo in Japonci so že obljubili zanj \$14,680. "Chicago" je bila zgrajena leta 1889 in je pomenila začetek moderne ameriške vojne mornarice. Dotedaj so bile vse ladje zgrajene iz lesa in obite z železnimi ploščami; "Chicago" pa je bila zgrajena iz jekla.

O JAJCIH IN PIRIH

Jajca ptičev in reptilov so nedvomno spadala v vsakdanjo dijetlo primitivnega človeka, ki se je moral preživljati s tem, kar mu je divja narava sama nudila. Jajca prav tako prihajajo na mizo modernega človeka skoro vsaki dan, bodisi v originalu, bodisi v raznih drugih jedstvih. Dandanes seveda prihajajo v poštev le jajca domače perutnine in sicer največ jajca kokoši, dasi so užitna tudi puranja, gosja in račja jajca.

Reja kokoši za produkcijo jajc je v Zedinjenih državah važna gospodarska panoga. V produciranju jajc so na prvem mestu države Iowa, Missouri, California in Texas. Njim sledijo države Illinois, Ohio, Kansas, Pennsylvania, Minnesota in Indiana. Seveda se z rejo kokoši in pridobivanjem jajc kotlikor toliko pečajo v vseh državah naše Unije, toda prej omenjene države so tipične jajčarice, ker jih producirajo po 100 do 200 milijonov ducatov letno. V vseh Zedinjenih državah se letno pridela okrog 32.276.628,000 jajc; to število razdeljeno na vse prebivalstvo pomeni približno letno 270 jajc na osebo.

Vsakemu je znano, da so jajca zdrava, redilna in lahko prebavna jed; najbolj lahko prebavna so sirova ali mehko kuhana jajca. Prvi način kuhanja jajc, ki je zabeležen v stari zgodovini, je oni, ki so ga iznašli egiptovski pastirji. Pastir je samo vtaknil jajce v zanko primerne vrvice in isto z veliko naglico vrtel v krogu. Pri drgnjenju z zrakom se je jajce tako razgrelo, da se je vsebina istega "mehko skuhal" brez vode in ognja. Pozneje so že znali jajca "kuhati" na ognju, to je, da so jih samo položili na žerjavico; ta način je še zdaj v navadi po nekaterih podeželskih krajih inozemstva. Sedanji način kuhanja jajc v vodi je vsakemu znan, dasi pravi, da pravilno mehko skuhati jajce je umetnost, ki je ne zna vsak.

Perutninarji so tekom let z izbiranjem in križanjem vzgojili kokoši jajčarice, ki ležejo skoro vse leto. Kljub temu pa je produkcija jajc največja v mesecih marec, april, maj in junij. V modernih refrigeriranih se jajca ohranijo primerno sveža in užitna več mesecev in temu se imamo zahvaliti, da jajce ne primanjkuje v nobenem letnem času.

Naše domače kokoši izvirajo od divje indijske kokoši, katero je še zdaj najti v indijskih džunglah. Kdaj so bile te kokoši udomačene, nihče ne ve, vsekakor pa se je to zgodilo že pred mnogimi stoletji. V Evropi so baje vpeljali prve kokoši "petelinariji," ki so dresirali peteline za petelinje dvoboje. Ta šport je doma v Indiji, odkoder se je razširil najprej v Perzijo, potem v Fenicijo, nato pa na Grško, v Rim in dalje po Evropi.

Pirhi so na različne načine pobarvana in poslikana jajca, ki so krščanskim narodom simbol vstajenja in velike noči. Toda podoben pomen so imela jajca že davno pred nastankom krščanstva. Pri pomladanskih svečanostih skoro vseh poganjskih narodov so jajca predstavljala simbol pomladanskega vstajenja narave. Stari Rim-

SOLVENTNOST J. S. K. J.

Naša J. S. K. Jednota je na prvem mestu glede solventnosti!

Z dnem 31. decembra 1935 je naša Jednota dosegla solventnost kakršne skoro gotovo nima nobena druga jugoslovanska podporna organizacija, katere delokrog krije vse Zedinjene države.

Solventnost naše Jednote je omenjenega dne znašala 112,42%, dočim je leto prej znašala 109,25%. To je najvišja solventnost v zgodovini naše Jednote.

Tudi v povprečni meri obrestih, ki jih je naša Jednota prejela tekom leta 1935, smo brezdomno na prvem mestu, kajti povprečne obresti so znašale 5,27%. To dokazuje, da je jednotin denar precej dobro in varno naložen. Leto prej so povprečne obrestih znašale 4,85%.

Razveseljujejo ob enem dejstvo, da se je tudi članska umrljivost znatno znižala. Leta 1934 je umrljivost pri naši Jednoti znašala 108,56%, leta 1935 pa je padla na 82,51 odstotkov.

Gornje številke so najboljši dokaz, da je Jugoslovanska Katoliška Jednota najboljša jugoslovanska podporna organizacija v Ameriki.

ANTON ZBAŠNIK,
glavni tajnik JSKJ.

SEZONSKE BELEŽKE

Velika noč nima stalnega datuma, ampak se ravna po polni luni, ki pride na 21. marca ali pa kot prva po tem datumu; prva nedelja po omenjeni polni luni je velikonočna. Zato velika noč ni nikdar pred 22. marcem in nikdar pozneje kot 25. aprila.

Dasi spada velika noč med najvažnejše praznike krščanstva, izhajajo mnogi velikonocni običaji še iz paganskih časov, seveda primerno reformirani. Zgodovina dokazuje, da so imeli razni paganski narodi praznike, ob priliki katerih so proslavljali pomladno vstajenje narave.

Zanimivo je, da je angleška oznaka za veliko noč "East-er," ki direktno izhaja iz imena nekdanje saksanske boginje Eastre. Ona je bila boginja svetlobe in pohladi in stari Saksii so obhajali njen praznik v aprilu.

DOM ORANŽ

Oranže so že v davnih časih kultivirali v Indiji. Od tam so se razširile v zapadno Azijo in pozneje v Evropo, iz Evrope pa v Ameriko. V Zedinjenih državah se največ oranž pridelava v Californiji, Floridi in Louisiani.

Velikonočni čas je čas medsebojnih prijateljskih obiskov. Ako v tem času obiščete vaše prijatelje, ki se nimajo svojih mladostnih otrok zavarovanih, recite dobro besedo za mladinski oddelk J. S. K. Jednote!

O AMERISKEM CESARJU

Marsikdo, ki bo prečital gornji naslov, bo morda zmajal z glavo, češ, ta je pa bosa in primerna le za prvi april. Res je, da Zedinjene države, odkar so se bile osvobodile nadvlade in tiranije angleškega kralja, niso imele cesarja ali kralja. Od proglašanja republike do danes je dežela republika, kateri načeluje izvoljeni predsednik. In noben predsednik ni služil več ko dva termina, dasi ustava tega ne zabranjuje.

Brazilija in Mehika sta sicer v neki dobi bili tako "srečni," da sta imeli vsaka svojega cesarja, toda cesarja Zedinjenih držav severoameriških ni bilo nikoli.

Toda v Californiji, in sicer v San Franciscu oziroma v Oaklandu, so vendar imeli nekaj let svojega cesarja za zabavo. Za cesarja se je proklamiral sam in se je imenoval Norton I., cesar Zedinjenih držav in protektor Mehike. Razume se, da je mož imel eno kolesce preveč ali premalo v glavi, in razposlani Californijci so imeli svojo zabavo z njim.

Joshua Norton je bil rojen v Londonu na Angleškem leta 1819; vzgojen je bil po angleških tradicijah in je kot tak veroval, da dežela brez cesarja ne more uspevati. Pozneje se je s starši preselil v Južno Afriko, kjer je njegov oče vodil uspešno trgovino. Ko se je osamosvojil, se je podal v Chile in Peru, kjer je v trgovini napravil lepega denarja. V decembru 1849 je prišel s kapitalom \$40,000 v San Francisco. Bilo je sredi znanega zlatega navala in mož je pri zemljiških kupcih napravil veliko bogastvo. Leta 1853, ko je bil mož že 34 let star, je bil vreden četrtr milijona dolarjev. Nato pa se je spustil v neko spekulacijo z rižem, kjer je izgubil vse svoje premoženje. Delal je nato dve leti kot klerk za neko japonsko riževno firmo. Toda izguba njegovega velikega premoženja je povzročila, da je postal slaboumen. Ni bil ravno blazen, samo na poseben način "udarjen," kot pravimo.

Se, ko je bil pri zdravi pameti, je večkrat dokazoval svojim prijateljem, da bi ta dežela na vsak način morala imeti cesarja. Spor med Severom in Jugom, ki je povzročil ameriško državljansko vojno, ga je v tem prepričanju še utrdil, posebno, ker njegovi možgani niso več prav funkcionirali. To svoje prepričanje je potem razkladal vsakemu, ki ga je hotel poslušati.

San Francisco je bilo takrat mlado, razposajeno in celo precej divje mesto, kar je bilo v glavnem posledica zlatega navala. Robate zabave in šale, ki bi bile na bolj ustaljenem vznođu nemogoče, so v San Franciscu sijajno uspevale. Tako so ljudje malo "udarjenega" Nortona začeli nazivati za cesarja in so se delali, da ga sprejemajo kot takega, kamorkoli se je pokazal. Na oslabilnega možgana Nortona je to tako vplivalo, da je res začel verjeti, da je usoda njega določila za ameriškega cesarja.

Pa je dne 17. septembra 1859 prišel v uredništvo lista "San Francisco Bulletin" in prinesel spisano proklamacijo, s katero se je proglasil za cesarja Zedinjenih držav. List je s svojim komentarjem proklamacije (Dolje na 3. strani)

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Za častnega člana Slovenskega društva v Sofiji je bil izvoljen slovenski pisatelj in dolgoletni zaslužni delavec za slovensko vzajemnost profesor dr. Ivan Lah.

V Celju je dne 2. marca slavil svojo 70-letnico prvak sokolskih telovadcev Matija Benčan. Član Sokola je že od leta 1884 in je na raznih sokolskih zletih odnesel prvenstvo. Slavljenec je še vedno krepak in delaven.

V Novem mestu je začetkom marca za vedno zatislil oči najstarejši slovenski lovec, 92-letni France Lenarčič. Rodil se je na Pristavi pri Podgradju in je že s 17 leti nastopil službo grajskega lovca pri graščaku Josipu Langerju v Pogančih, kjer je več let vršil svojo službo. Prvo lovsko karto je prejel leta 1867 in je šla tudi z njim v grob. Kot grajski lovec je služboval tudi v graščini na Ruperčevru pri tedanjem lastniku Gorianiju, skorom pol stoletja pa pri pokojnem bivšem graščaku na Grabnu R. Smoletu. Leta 1915 je bil ponovno v službi v Pogančih pri inž. Josipu Langerju. Pokojnik, katerega je poznala bližnja in daljna okolica, je bil svoječasno tudi velik prijatelj pisatelja Janeza Trdine, kateremu je dal marsikatero snov za njegove spise.

Velika Ljubljana šteje z in-korporacijo bližnjih okolstih občin 8 mestnih občin 85.922 prebivalcev. Razdeljena je v 39 volilnih okrajev in volilnih upravičencev je 21.057.

V ljubljanskem srezu je bila ustanovljena nova občina Črni vrh, ki je sestavljena iz krajev Črni vrh, Planina, Selo, Smolnik, Setnica in Selnik. Omenjeni kraji so prej spadali v občino Polhovgradec.

Bivši mornarji, ki jih je v Ljubljani lepo število, so po daljšem snovanju začeli izdajati lepo ilustrirano revijo "Naše morje."

V Prevaljah v jugoslovanskem delu Koroške je bilo potomo dne dráže razprodano veleposestvo Ilirske rudarske družbe, ki je bilo prej last grofo Henekele - Donnersmarck-Beuthen. Za tamkajšnje cin-karno in železarno so kopali premost v Lešah. Pred vojno je tamkajšnja industrija obratovala z dobrimi uspehi, zadnja leta pa je začela hirati in se je zdaj končala z razprodajo na dražbi.

V Jugoslaviji se 75% prebivalstva bavi s poljedelstvom, toda obdelana plodna zemlja obsega le malo več kot 25% državnega površja. Najbolj gostota sta z ozirom na površino plodne zemlje naseljeni Dalmacija in Slovenija. Na kvadranten kilometer obdelane zemlje pride v Dalmaciji okrog 565 prebivalcev, v Sloveniji 333, v Vojvodini pa le malo nad 100 oseb.

Ko je nedavno avstrijski kancelar Schuschnigg potoval po Koroškem, so nemški nacionalni listi v Avstriji prišli na dan z znamenito izjavo, da žive v plebiscitnem ozemlju Koroške tri vrste narodnosti: — (Dolje na 3. strani)

VSAK PO SVOJE

Kakršnih koli pirhov bomo že deležni za veliko noč v tej deželi, bodo lepi kakor oni, s katerimi bodo Italijani obdarili Etiopce — in obratno. Pa tudi Evropevcem nam ni treba zavidati. Tudi tam je glavna industrija vlivanje svinčenih pirhov.

Predzadnjo nedeljo so se v Nemčiji vršile volitve, ki so skoro soglasno odobrile Hitlerja in njegov sistem. Resnica je seveda, da je bilo tam z ozirom na zdravje volilcev zelo nevarno proti glasovati.

Čital sem o nekem ženinu, katerega so banditi ugrabili, ga privedli pred mirovnega sodnika, kjer ga je že čakala od njih izbrana nevesta, in ga z argumenti nabasanih pištol prepričali, da je zanj najbolj zdravo, če reče "ja." Približno tako so volili v Nemčiji.

Mala Avstrija je spet vpe-ljala obvezno vojaško službo in s tem je šla v franže ena nadaljna mednarodna pogodba. Po svetovni vojni je bila namreč s posebno pogodbo obvezna vojaška služba v Avstriji odpravljena.

Vpričo tega je bedasto, da državniki skušajo sklepati nove mednarodne pogodbe. Koliko časa bodo držale! Saj so Japonska, Italija, Nemčija in končno celo mala Avstrija pokazale, da so tudi najbolj svečano podpisane in zaprišene pogodbe le krpe papirja!

Za Evropo in ostali svet bi bilo boljše, da je Hitler ostal pri svojem originalnem poštu, namreč pri barvanju sob, mesto da hoče risati nove državne meje in vso Evropo krvavoredeče prepleškati.

Neki francoski učenjak pre-rokuje, da bo v septembru 1936 konec sveta. To bo končalo italijansko - etiopsko vojno, rešilo evropsko krizo in nam prahrnilo predsedniške volitve.

Ameriška država Kentucky je do nedavnega imela okrog 17,000 častnih polkovnikov. Ti polkovniki seveda niso imeli nikake armade za seboj, prejemali niso nikake plače in bi v slučaju vojne niti potrjeni ne bili. Saj sta bili med temi polkovniki celo stasita igralka Mae West in mala mladinska igralka Shirley Temple.

Sedanjemu guvernerju države Kentucky pa se je ta papirnata armada zdela prebedasta, pa je vse polkovnike degradiral nazaj na navadne civiliste in armado razpustil.

Ves svet se oborožuje, ameriška država Kentucky pa je pokazala, da veruje v razorožitev.

To-le je povedal dragi rojak iz Johnstowna, Pa. —

Ob priliki zadnje velike povodnji, ko je voda podirala mostove in odnašala poštene hiše, so gledalci na gričih po-božno upali, da odnese tudi neko banko, v kateri je že več let zamrznjen denar vložnikov. Toda banka je stala kakor primrznjena. Zdi se, da je celo povodenj držala s kapitalisti!

Znana ameriška vzgojiteljica piše, da čez par desetletij bodo samo ženske še tobak pušile, moški pa se bodo šminkali in parfimirali. Vse je mogoče na tem zmešanem svetu. (Dolje na 3. strani)

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

THE STORY OF A BRAVE GIRL

If you visit a certain village in a far-western state, you will hear the story told of the girlhood of one of the residents there, an old lady who is now known in the community as "Grandmother Flynn," but who was Katherine Thorn when a girl.

It was many years ago that Katherine's parents moved to the wild frontier country then called The Plains. The family consisted of Mr. and Mrs. Flynn, Katherine, aged 14, James, aged 11, and Baby Alfred.

Although Mr. Flynn knew the need of fire-breaks about his land, he had been so busy with his fall plowing and sowing that he had put off making the fire breaks, which would be done by firing the prairie grass all round his farm, or plowing broad strips of land about it. He had plowed a border round three sides of the farm, which was protected on the fourth side by a creek, but the plowed strips were not of sufficient width to prevent fire blown by a strong wind from jumping them.

One morning in early autumn Mr. Flynn found it necessary to go to the village for some farm implements. Mrs. Flynn decided to go along and do some shopping.

After their father and mother had disappeared over the long range of low hills, Katherine turned her attention to the housework and James carried water to the pigs and chickens. Little Alfred played with his toys.

As Katherine washed dishes she sang merrily. But suddenly she stopped and listened. The sound of a running

playing, and was quite content to remain on the field with the cows and the pigs. Katherine and Jim returned to the house and soon came back laden with valuables. They had seen the heavy black smoke coming along a distant range and knew that within a few minutes the red flames would come leaping over the crest of the long hills.

"We're safe, anyway," said Katherine, taking Alfred and carrying to the very center of the twenty-acre field. "But the house and stables and fences will go. My, it will frighten Mother and Father when they hear of the fire, for they'll think we might have perished. I do wish we had some way of letting them know. The fire will sweep over—"

Suddenly Katherine ceased speaking. She turned a shade paler. "Jim, keep close watch on Alfred and the cows. I've got to rush back to the house for Father's private papers—his books and insurance receipts. He would be in a bad fix if those things got burned up. And he has Tom Howe's note for fifty dollars—and you know Howe is dishonest. I must save those—"

Katherine was going on the run as she said the last word and Jim did not hear the last of the sentence. He kept a close watch on Alfred and the cows and his heart fluttered with fear for his big sister whom he believed to be the bravest girl in the world.

Katherine almost flew to the house and got her father's books and private papers from an old trunk where he kept them locked away for safe-keeping.

Katherine Made One Last Great Effort and Reached the Creek

horse's hoofs came to her distinctly. She dropped her work and went out into the yard. A horseman was coming down the road as fast as the horse could carry him. When opposite the Flynn house he called out to Katherine: "Fire coming from the west! Get to a place of safety—no time to lose!" Then he was past and gone, flying on to warn the farmers along the road.

Katherine turned pale with fear, but she did not sit down and cry as some little girls would have done. She stood very quietly for half a minute, wondering just what move to make. Then she ran and called to Jim to come quickly to the house. "A fire is coming!" This was all she had to say to him to make him move like lightning. He, like all children of the prairies in the early days, knew what a prairie fire meant. He ran to Katherine, his eyes round with fear.

"Now, Jim, let's not get scared nor excited. We've got to act with good judgment, but quickly. You run and drive the pigs to the creek. The water is shallow and they can cross to that plowed field. I'll unpick the cows and drive them across. We can't save the chickens. As soon as we get the stock over, we'll carry clothing and other things till the fire gets too close for us to work any longer."

Jim said not a word, but ran to pig pen and tore off a lower board from it and let out the three pigs. He had some difficulty in driving the rambling fellows, but finally got them to the creek, where they were driven across to a corn field on the opposite side. There he left them to root about in the soft, plowed earth, and quickly went back to the house to help Katherine.

Katherine had already untied the cows' picket ropes from the pins and was driving them down to the creek. Jim helped her with this work.

The cows safely picketed on the field of safety, the children returned to the house for the baby and some clothing. They could now get the smell of smoke from the west, and the wind was bringing fire at a rapid rate.

Katherine and Jim carried armloads of bed clothes to the field, Katherine also carrying little Alfred on her back across the creek.

"Now we are safe," said Jim, as they placed their burdens on the ground.

"We must not stop yet, though," said Katherine. "The fire isn't in sight yet, and we can work till we see it over the hills yonder, then we will have time to reach the field in safety. Let's return to the house for some other things."

Then Katherine explained to little Alfred that he must remain just where he was till they returned, for otherwise the Big Fire might get him. So the little fellow, taking from his apron pocket a top and a rubber doll, fell to

With these she started to return to the field, but to her horror she saw the fire was sweeping down the creek bank where the grass was very dry. Flames leapt high in the air and she could feel the warmth from them as she ran along, her precious papers and books in her hand.

"I've got to make that creek," she muttered, her lips tightly closed. But the fire was coming madly, and the creek seemed to be a very long way off. On and on went Katherine, the smoke blinding and choking her and the heat from the fire coming stronger and fiercer. Jim and little Alfred could see the race, and Jim's heart stood still.

Jim ran toward her, but she saw him and screamed for him to keep on safe ground. Then, with eyes closed against the terrible, terrible smoke and her lungs so full of it that she was unable to get a breath, she made one last great effort and reached the creek. Into it she plunged, stumbling and almost falling in the shallow water.

She could catch her breath now, for a bend in the creek had led the fire away from her and allowed the wind to reach her without smoke or intense heat. A few more steps and she was on the plowed field, stumbling, then falling.

Jim was soon at her side, helping her to rise. She was too exhausted to stand, and remained sitting on the ground. Alfred came and threw his baby arms about her and kissed her on the cheek. "Little muver," he said in his sweet baby way, "I wants big muver and daddy."

"Big muver and daddy will be here very soon," replied Katherine, hugging the little brother to her breast. "And they'll feel rich in having us, even though most everything else is gone."

And Katherine, brave, capable Katherine spoke the truth. When Mr. and Mrs. Flynn came hurrying home—for they had gotten news of the fire while in town—they found their three treasures safe and sound on the field. All around them lay a burnt waste of ground, and not a house or a shed or a fence was left to tell where their home had been. But they both shed tears of joy as they clasped their little ones to their breasts, and when Katherine handed her father his private papers and books, he took both her hands and said to her in unsteady tones: "God bless my thoughtful girl."

And in a certain village in a western state that same Katherine still lives. And many times does she tell her grandchildren, who gather about her knees, of that exciting day when the prairie fire almost caught her by the creek, and how she was saved by a half's breadth, as one might say. And to this day the "old settlers" speak of her as "Katherine of the Prairie."

Vinko Bitenc:

ZLATE PISANKE

Huda zima je vladala tisto leto v deli. Debeli plast snega je pokrivala zemljo, oster mraz je pritiskal, da je mnogo ubogih ptic in tudi drugih živali, ki nimajo toplih zavetij, pogorlo žalostno poginiti.

Gasperjevi Jelci, ki ji je bilo jedva osem let in je bila sirota, so se vse te nedolžne živalce neznansko smilile. Ptikom je vedno potresala na okno drobtinice in časih, kadar ni imela drugega, si je pritrkala od svoje borne hrane, samo da je mogla nasititi gladne ptičke, ki so trumoma priletevale na hišna okna. Potem je naslonila glavico ob ledene rože na steklih in se pogovarjala s ptički, ki so jo že tako dobro poznali, da so brez bojazni zobali živč.

Imela pa je Jelica hudo mačeho, prevzetno in lakomno, prav tako, kakor beremo o njej v povestih.

Ta mačeha Jelice ni mogla žive videti, vedno jo je zmerjala in suvala. Jesti je morala ubožica v kotu pri peči, zato da sta imeli njeni lastni hčerki, ki sta Jelico tudi sovražili, pri mizi dovolj prostora.

Nekega dne se je hudobna mačeha nenadno spomnila, da nima v kleti dovolj korenja za živino, in zapovedala Jelici:

"Korenja mi bo zmanjkalo! Vzemij košaro in pojdi k teti, kaj pa posodi!"

Jelica je od strahu onemela in ni mogla niti zajokati. Do tete, ki je bila sestra njenega ranjkega očeta, je bilo dobro uro hoda. In zlobna mačeha jo pošilja zdaj pod noč iz zakurjene sobe v sneg do kolen, v mraz in burjo!

Jelica je vedela, da prošnje ne bodo nič pomagale, zato je tiho ognjala raztrgano ruto, vzela košaro in odšla.

Mačeha pa je dejala hčerama:

"Zdaj se ne vrne več, hvala Bogu! Zmrznila bo kje v snegu."

Jelico je ovila mrzla burja v svoj ledeni objem, snežinke so se ji zaganjale v obraz, komaj je gazila z nožicami po visokem snegu.

Kmalu se je zmrčilo. Prestalo je snežiti, burja je prenehala in nebo se je zjasnilo. Nastala je svetla, mesečna noč.

Sirota je zgrešila pot, sredi širnega polja ni vedela ne kod ne kam.

Tedajci pa ji priskaklja iz goščave, ki je samevala sredi polja, dolgihojci zajec nasproti, obstane na zadnjih nogah in začudeno gleda Jelico.

Jelica, vsa vesela, pravi:

"Ah, zajček dolgihoj, ravno prav prihajaš. Pokaži mi pot do vasi, kjer stanuje moja teta."

Zajček, sama prijaznost, je takoj spoznal Jelico, ker mu je sinica v gozdu pravila o njej, kako je dobrega srca. Neutegoma torej reče:

"To pa to, Jelica. Vem, kje je tista vas, saj časih obiščem svoje bratrance, ki žive v hlevu tvoje tete. Kar lepo za menoj pojdi!"

In—ne bodi len—je zajček skakljaj pred Jelico in ji delal v snegu pot, da je revica vsaj nekoliko laže hodila. Medpotoma je vprašal:

"Po kaj pa greš k teti s to košarico?"

"Po korenje," je odgovorila Jelica.

"Oh, poprosi še zame malo korenja; veliko družino imam tamle v goščavi, pa nimamo kaj jesti v tej hudi zimi. Za plačilo ti podarim o Veliki noči zlate pisanke."

"Bom poprosila, bom, zajček moj dolgihoj."

Tako sta prišla do vasi. Zajček se je poslovil in jo ubral nazaj, Jelica pa je stopila v hišo. Prenočila je pri teti. Drugo jutro zarana je teta, ki je imela Jelico rada, dala napreči sari in hlapec jo je peljal proti domu. Košaro s korenjem so naložili zadaj.

Ko sta vozila mimo goščave sredi polja, je Jelica prosila hlapec, naj malo počaka. Stopila je s sani, nabrala korenja v predpasnik in ga položila pod grmovje.

A že je bil zajček dolgihoj pri nji. Na vso moč se je zahvaljeval deklici za toliko dobrote in ji nazadnje še rekel:

"Kmalu bo Velika noč. Takrat pa pridj sem na tole mesto, boš dobila lepe zlate piruhe."

Jelica je obljubila, poslovala se je od zajčka in odhitela na sani. Hlapec jo pogljal, kakor bi trenil so bili doma.

Ko je mačeha videla, da se ji zlobna nakana ni posrečila, je kar prebledela od jeze. Mislila si je pa: "Le počakaj, drugi mi ne uideš."

Vse mine na svetu in tako se je morala tudi zima umakniti pomlad. Prišla je Velika noč. Vsa narava se je svatovsko oblekla, ptički so veselo žvrgoleli in tudi ljudje so bili veseli; samo Jelica je bila žalostna in solze so ji tekale po licih, ko je stopala proti polju, da tam na sončni livadi natirga prvih zvončkov in jih ponesne na grob svoje mame.

Mačeha jo je bila že navsezgodaj spodila pokonci, češ da ji primanjkuje mleka za velikonočne pottice in naj se takoj odpravi ponj v dve uri oddaljeno vas. Jelica je ubogala in šla. Ker sirota ni prinesla dovolj mleka—o prazniških ga gospodinje povsod same potrebujejo za pottice—jo je mačeha kar potebujala iz hiše. Tako se je Jelica vsa potirja napotila na polje, da tam prvim cvetkam potrozi svoje gorje.

Ko je trgala bele zvončke, se zdajci ustavi pred njo zajček, ki mu je bila pozimi dala korenja, in jo vpraša:

Into a saucepan put
1 cupful sugar
1/3 cupful milk
2 tablespoonfuls cocoa
Boil till a soft ball forms when a drop of the candy is dropped into cold water.

While the candy is boiling melt 1/2 tablespoonfuls butter on a small plate or pan.

When the candy is almost done pour the melted butter into the cooking candy.

Just before candy is taken from the fire add 1 teaspoonful vanilla.

Beat the candy till it gets heavy and creamy, then quickly pour it into the buttered pan.

Mark into squares, set in a cool place and it will soon be ready to eat.

If the candy cooks too long or is beaten too long so that it becomes too hard, put it into the top of a double boiler.

Add 1 tablespoon of good vegetable oil and cook it till all is melted.

Then beat again and you will have good results.

NOT FRESH

Nobody likes a "fresh" child. He's a nuisance, aside from his being extremely impolite. But when little Bertha answered a question asked her by Teacher the other day she had no intention of being "fresh," though it certainly did sound that way. Judge for yourself:

"Bertha," asked Teacher during the spelling lesson, "how do you spell needle?"

Bertha rose from her seat and stood by her desk in the correct attitude. But her little brain was all awhirl; that was one of the words she simply couldn't remember how to spell.

"N-n-n-n-n," she began.

"Yes, —n—" said Teacher, encouragingly.

"—needle!" declared Bertha, in a mighty effort to remember.

"No, Bertha," replied Teacher patiently. "That is incorrect—it has no 'i' in it."

Bertha looked up instantly, her face aglow.

"But, Teacher," she cried, "then it isn't a good needle!"

RIDDLES

When are sheep like note paper?
When folded.

Why are drunkards and lawyers alike?
Their favorite places are at the bar.

Why is the letter B like fire?
Because it makes oil boil.

"Zakaj si tako žalostna, Jelica?"

"Kaj ne bom žalostna, ko me je mačeha spodila in mi ne da jesti."

"Nič ne maraj," reče zajček. "Pojdi z menoj, obljubil sem ti za Veliko noč zlatih pisanek, tam v goščavi jih imam zate."

Ko sta prišla v goščavo, je Jelica zagledala pod visokim drevesom na lepo nastanem ležišču tri velike zlate pisanke. Sončni žarki so jih obsevali, lesketale so se, da je Jelica jemalo vid.

"Te pisanke ti podarim, ker si tako usmiljenega srca za nas uboge živalice. Tvoje so, vzemi jih."

Jelica od samega veselja ni vedela, kaj bi storila. Vsa ganjena se je zahvaljevala zajčku, stopila bliže in z nežno ročico pobožala srednjo pisanko, ki je bila največja in najlepša. V tistem trenutku se je pisanka razdelila na dve in iz nje je stopil mlad, zal prijen, ves v zlatu, lep kakor sonce. Smehljaje se je ponudil presenečeni Jelici roko.

"Pozdravljena, nevestica! Pojdi, da te popeljem na svoj grad!"

To reksi se je z zlatko palčico dotaknil druge pisanke; odprla se je in pred Jelico je stala srebrna kočija; dvoje iskrih konjčev je bilo vpreženih pred njo. In princ se je dotaknil s palčico tretje pisanke. Zdajci se je odprla in iz nje je poskakalo nebroj mladih pavčev, v zlatih in srebrnih oblekah.

"To je moje spremstvo," je dejal princ Jelici, prijel jo je za roko in jo posadil v kočijo. Kočijaž je pogljal konje in odtrgal se preko polja. Paži pa so jo jadrno ubirali za kočijo.

Tako so dospeli do gradu, ki je bil iz samega belega marmorja, ves okrašen z biseri in diamanti. Princ je popeljal Jelico pred svoje roditelje, ki so jo z odprtimi rokami sprejeli za svojo. Ko sta princ in Jelica dorasla, sta se poročila.

Toda v svoji veliki sreči Jelica ni pozabila mačeha in sestra, čeprav so jo tako sovražili. Ko je bila poroka, je poslala ponje. Mačeha in hčere so jo prosile odpuščanja in mlada princesa Jelica jim je vse odpustila.

Vidite, otroci, to je pravljica o zlatih pisanakah, ki jih je uboga Jelica dobila od zajčka za Veliko noč.

Manica: PRAVIČNA RAZDELITEV

V mali a čedni hišici je živel mati s šestimi otročji. Nekoč jih obišče dobi strček. Otroci se ga zelo razveselijo, saj vedo, da ima strček vedno kakšno dobroto zanje. Zato že kar nestrpno postavajo okrog ljubega sorodnika, ki se vse predloži razgovorja z materjo. K sreči strček to opazi, vzame iz nahrbtnika precejšen hleb belega kruha ter ga ponudi otrokom:

"Nate, to je vaše! Glejte, da bo za vse! Na koliko enakih delov boste razdelili?"

"Na šest," zakličejo otroci vsi hkratu. "Kako pa štejete?" se zavzame stric. "Čisto prav. Saj nas je šest," se oglašajo drug za drugim.

"Torej tako," kima stric. "Toda, ali nisem rekel, naj bo hleb za vse? Kaj pa mama?"

Otrokom zastane sapa. Takoj nato se jim pa napolnijo oči s solzami. Saj so drugače vsi dobri in mamičo ljubijo tako iskreno, da bi ji bili brez pomišljanja odstopili celo svoje kose kruha, toda zdajci se res niso spomnili nanjo in vsled tega jim je silno hudo. Strček pa, ki jim vidi v ljubeča srčca, se dobrohotno nasmeje, objame vse po vrsti in jih potolaži:

"Saj vem, da ste vsi pridni. Toda nikoli ne smete niti za trenutek pozabiti na svojo ljubo mater. Kar je drago vam, je ljubo tudi njej, vsaka malenkost, vsaka pozornost, ki prihaja iz vaših ljubečih src, jo bo razveselila in tako boste z njo srečni tudi vi. Zdaj pa le brž razrežite kruhek in dobro naj vam tekne!"

POVEST O REPI

(Ruska)

Očka je vsejal repo, in ko je zrasla, jo je hotel izrjaviti. Prine jo za čop, vleče, pa je ne more izrjaviti. Očka pokliče mamičo: Mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečeta in vlečeta pa je ne moreta izrjaviti.

Pride vnuk: Vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride pšček: Pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride piščec: Piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka, očka vleče repo. Vlečejo in vlečejo pa je ne morejo izrjaviti.

Pride petelinček: Petelinček vleče piščec, piščec vleče pščka, pšček vleče vnukca, vnuklec vleče mamičo, mamiča vleče očka,

ci znali ceniti zdravilne moči
teh mineralnih vrelcev in so

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Solvency of SSCU

Our Union Enjoys Highest Solvency Rating

As of December 31, 1935 our Union reached a new pinnacle of solvency rating—one, which is almost certain, is not equalled by any other national Yugoslav fraternal organization in the United States.

On this day our Union realized a solvency rating of 112.42%—the highest ever enjoyed in the annals of our SSCU. A year ago solvency rating was 109.25%.

Interest yield of 5.27% on the Union's investment during the year 1935 undoubtedly places our SSCU in the top position in this respect. This fact indicates that the Union's funds are invested in good and sound securities. A year ago the interest yield was 4.85%.

Our members will be also glad to learn that the death rate was substantially lower. During 1934 the death rate in our Union was 108.55%; during 1935 it fell to 82.51%.

The foregoing figures are the finest indication that South Slavonic Catholic Union is the best Yugoslav fraternal organization of America.

ANTON ZBASNIK, Supreme Secretary, SSCU.

Lodge No. 103 to Celebrate 25th Anniversary April 19

Cleveland, O.—We, the members of Marije Vnebovzete Lodge, No. 103, SSCU, hereby announce to all members of the SSCU our coming celebration banquet and dance to celebrate our 25th anniversary as a lodge of the SSCU. The gala banquet and dance will be held on Sunday, April 19, at the Slovene Home on Holmes Ave.

Banquet will start promptly 7:30 p. m., and the admission will be 75 cents a person. After 7 p. m. admission to the dance will be only 25 cents, when the boys will provide the music.

We are inviting all members of the English-conducted lodges to attend and help us celebrate our jubilee in grand style. Come on, George Washingtons, Ross and Collinwood, show your fraternal spirit and also enjoy one grand evening.

Here is a little history dug out of our lodge's archives that tells about our beginning: Twenty-five years ago for Bro. Matt Slapnik, now deceased, conceived the idea that the SSCU should have a ladies' lodge in Collinwood. He went from house to house and inter-duced 23 ladies in his idea. Their first meeting was held April 23, 1911. The first officers were: Agnes Krall, president; Louise Champa, secretary; and Mary Ivancic, treasurer. The foregoing mentioned ladies are still hard workers in the lodge and they can be justly proud of their work. We must not forget the remaining charter members. To them we extend our heartiest congratulations.

Twenty-five years is a long period, and silver jubilees should not be passed up without some special arrangement. As a fitting tribute we are striving for 25 new members in our local membership campaign. This could be a nicer gift to our charter members than a

laurel wreath with 25 names of our new members. Come on, do your share. Again we ask you to attend our jubilee banquet and dance. You shall not regret spending the evening with us. Bring your friends, whether or not they belong to the SSCU. Everyone is welcome.

Mrs. Anna Kovach, Entertainment Committee.

Waukegan-Bound

Gowanda, N. Y.—In another week Waukegan, Ill., will be the scene of the 1936 SSCU bowling tournament. Wherever our supreme president, Paul Bartel, is concerned, you can be sure that a good time is in store for everyone in attendance. When it comes to having a good time and play, you will surely find the Pathfinders heading in that direction. We will not send as large a representation as we did to Cleveland last year because of the distance, which means traveling through four states. However, we hope to make up in noise for our meager number.

Our present plans are to drive to Cleveland, O., and there join the Cleveland SSCU group which has arranged for an excursion train to Chicago. I have already begun to oversleep in order to help keep the rest awake on the all-night train ride to Chicago. I have inside information that Mattie Molk and "Samson" Drobic are on the train committee and will arrange a boxing bout between themselves. During the train ride Louis Kolar is going to sell peanuts and pop corn in order to defray his expenses. "Mish" Strauss, one of our champion girl bowlers making the trip, is attending the tournament to match her scores with Louis Kolar. "Hank" Zuzek will be in there to show that the Pathfinders have a worthy representative.

Many failed to enter the tournament because they feel they are not star bowlers. However, they should forget that and join in for the good of the sport. One of the star bowlers in last year's tournament averaged only 125. So, don't be afraid to participate. We hope that Bro. Bartel sees this and becomes one of the bowlers.

Ernest C. Palcic, No. 222, SSCU.

Frank Urbiha Jr.

Lodge No. 25

Eveleth, Minn.—In behalf of Lodge No. 25, SSCU, I want to take this opportunity to thank the ladies who prepared and served the fine dinner for the representatives to the Minnesota Federation of SSCU Lodges' meeting held on March 29.

Also the men who co-operated with the ladies.

Stanley Pechaver, No. 2, SSCU.

Rail Excursion Between Cleveland and Waukegan

All SSCU members from Cleveland and Lorain who plan to travel to Waukegan, Ill., by rail to attend the national SSCU bowling tournament April 18 and 19, are urgently requested to get in touch with Louis Kolar, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, as soon as possible.

Final arrangements must be made by the end of this week. Those interested in the rail excursion rate should designate the number of persons in their party. Rate between Cleveland and Chicago is \$9.40 for the round trip, and \$1.46 between Chicago and Waukegan. Train will leave Cleveland Friday, April 17, at 11:55 p. m. and arrive in Chicago Saturday morning, April 18, at 7:30 a. m. On its return trip the train will leave Chicago at 11:40 p. m. and arrive in Cleveland Monday morning at 8 o'clock. The route is over the Nickel Plate Road.

All members who have not turned in their entry fees together with filled out blanks are requested to do so at once to the Nova Doba office, 6117 St. Clair Ave.

Competition

Ely, Minn.—Who will prepare the best entertainment at the next lodge meeting is a question which the young men and ladies will decide at the coming Ranger meetings, according to Joseph Mantel Jr., president of the Rangers. The unit has adopted a novel plan of exciting more interest and presenting better entertainment at future lodge meetings and Little Stan certainly thinks that it is okay doke!

Here is the way it works. The young Ladies of the Rangers will have charge of the meeting scheduled to be held at the National Home, April 15th. They will naturally see that the boys won't outdo them, and as a result are expected to show up with plans for a swell time. Entertainment? Those Ranger gals certainly have swell imaginations. Little Stan does know them, and it is hard to see just what the boys will do at the next meeting. But we will look forward to it!

But those boys, now! Take fellows like John and Johnny Mantel with Kutch Smreker, Pogy Musich. Little Stan knows them even more intimately and baby, that's something we can't afford to miss! Will we be there? You said it! And you Rangers! Don't forget that date, April 15th, Wednesday evening; be there with all the belles!

Be seeing you at the Ranger Meet!

Just learned that Popo Rozman is in Cleveland polishing up on his accordion playing. Popo played at many Gopher and other lodge parties here, and we wish he was back to carry on after Lent. What say, Popo! What? You say, Cleveland has too many pretty girls and they're keeping you there? Better come back, Popo, but, we won't blame you if you don't. Heh Heh!

Stanley Pechaver, No. 2, SSCU.

BRIEFS

Rangers Club of Lodge No. 1, SSCU, won the Minnesota state SSCU basketball championship in the tournament held at Ely, Minn., on March 27 and 28. Hawkeyes, subsidiary of Lodge No. 200, finished in second place, and Gophers of Lodge No. 2 the consolation prize. Five lodges participated, including No. 30 of Chisholm and No. 192 of Gilbert. Games were played at the Memorial High School gymnasium. Awarding of cash prizes and a general reception followed the tournament at the Slovene National Home. Gilbert, Minn., has been chosen as the site of the 1937 SSCU state basketball tournament.

Center Ramblers Lodge, No. 221, SSCU, will hold a Sport Club dance on April 18 in the Slovene National Home at Center, Pa.

Lodge No. 103, SSCU, of Cleveland, O., will observe its 25th anniversary with a banquet and dance Sunday, April 19, in the Slovene Home on Holmes Ave. Committee on arrangements is inviting all SSCU members and friends from Cleveland and vicinity to attend. Admission to the banquet will be 75 cents a person. Admission to the dance only, which will get under way at 9 p. m., will be 25 cents.

Pathfinders Lodge, No. 222, SSCU, of Gowanda, N. Y., will celebrate its fifth anniversary with a dance to be held in the local Slovene National Home on May 2. A special feature of entertainment will be the out-of-town orchestra which has been secured for the occasion.

Albert Golobic, member of the Cleveland George Washington Lodge, No. 180, SSCU, left for the Zanesville club of the Mid-Atlantic League, where he will get a tryout to play as an outfielder. Zanesville club is known as one of the farms of the Cleveland Indians baseball club where players of promising ability are developed. Al's fine record during his first year in organized baseball interested the business manager of the Indians to earn him a tryout. Golobic batted .400 and displayed some exceptional fielding ability last year when he played with the "C" Royal Taverns.

Betsy Ross Lodge, No. 186, SSCU, of Cleveland will hold its regular monthly meeting on Thursday, April 9, in the Slovene Workingmen's Home. Meeting will start promptly at 7:30 p. m.

George Washington Lodge, No. 180, SSCU, will hold its monthly meeting on Friday, April 10, in Room No. 2 of the Slovene National Home on St. Clair Ave. The meeting, which is scheduled to open at 8 p. m., will include final plans for bowler-members expected to make the trip to Waukegan, Ill., where the second SSCU national open tenpin tournament will take place on April 18 and 19.

SSCU Members Place in Tournament

Cleveland, O.—Sunday, April 5, a picked team of girls from the Cleveland SSCU Bowling League tied for seventh place with a score of 2926 in the Superior and E. 118th St. Alleys' Home Tournament now in progress.

Although the teams events are completed, the doubles and singles will continue through the coming week-end. Thus far, Tony Laurich, with a 671, leads the singles event, while Frank "Samson" Drobic is second with a 661. In the doubles George Kovitch and Mike Krall placed seventh to date by rolling 1242 pins.

Lodge No. 147

Canon City, Colo.—Members of Triglav Lodge, No. 147, are hereby notified that the meeting scheduled for Easter Sunday, April 12, has been postponed for the following Sunday, April 19. All members are requested to honor this change of meeting date, and to be sure to attend the one scheduled for April 19.

I wish all members of the SSCU a Happy Easter, and hope that the Easter Bunny will be good to our editors.

Julia Skrabec, Sec'y.

Young American Boosters

Walsenburg, Colo.—Once again we wish to remind everyone of our dance which will be held on Easter Sunday, April 12, at the Walsenburg Pavilion. Dancing will commence at 8 p. m. Boosters again have engaged the services of Tony Just and his orchestra for the evening.

Young American Boosters are very proud of the work accomplished in the last year. Membership has been doubled and every month witnesses additional new applications. We have given many dances and all turned out to be big successes, not only financially but also as a source of real entertainment, as all those who attended eagerly awaited the next one. For a Boosters' dance is a good time dance. We have been hosts to lodges from Salida and Denver; we have made trips to Denver and Salida, and along with our socials, Boosters are kept in a whirl of good times. If anyone is lonesome, just join the Boosters, who will chase your blues away.

Boosters are disappointed, however, in not having made the acquaintance of the neighboring lodges thus far in Canon City, Pueblo, Cokedale and Morley. Fellow members, why not don your Easter clothes and drive out to Walsenburg on Easter Sunday and be merry with us? If you are out looking for a good dance, be sure to attend the Young American Boosters' dance where fun and frolic reign throughout the evening. We welcome you all.

In behalf of the Boosters we wish our friends in Salida, Denver and all SSCU members a happy Easter.

Mary R. Dolenc, Sec'y, No. 216, SSCU.

Announce Initial Plans for Second National SSCU Duckpin Tourney

TO BE HELD IN PITTSBURGH, MAY 10

Pittsburgh, Pa.—Sunday May 10, will see a great course of SSCU members in Pittsburgh, Pa. Why? Because that is the date of the second annual SSCU open duckpin tournament. This year again, as last, the Western Pennsylvania Federation Athletic Committee is in charge of all arrangements.

First of all the committee wants it understood that this tourney is not to be considered as opposing the tenpin tournament to be held in Waukegan, Ill., April 18 and 19, but rather as a supplement to it. It was with this thought in mind that the duckpin affair was set for three weeks earlier than the tenpin tourney in order that the keggers might have a chance to get a rest between the two great national SSCU affairs. Plans have been completed; and instructions and entry blanks have been sent out. If any member or lodge desires to take part and have not received blanks they may obtain them by communicating with the tournament secretary L. P. Boberg, 5414 Carnegie Ave., Pittsburgh, Pa. The tourney is open to all SSCU members in the adult department and to all juveniles between the ages of 16 and 18, provided they are in good standing for at least sixty days prior to May 10.

The following prizes will be offered:

FOR MEN		FOR WOMEN	
1st prize	2nd prize	1st prize	2nd prize
\$25.00	\$ 7.50	Team champs	\$15.00
\$15.00	\$ 5.00	Doubles	\$ 7.50
\$10.00	\$ 5.00	Singles	\$ 5.00
\$10.00		All events	\$ 5.00

Medals will also be awarded to first prize winners and the men and women team champs will get one year's possession of the beautiful bowling plaques now temporarily held by Center Ramblers No. 221 (men) and by ladies Lodge No. 182, (women). The teams winning these trophies for three years will enjoy permanent possession of them.

The federation athletic board has asked the supreme board for an appropriation of 150.00 for the tournament; the athletic commissioner SSCU has recommended it and several supreme board members have given us their assurance that they would vote for it; and since we know that the board has a good name for fairness they will not show partiality by giving us any less than our brethren in Waukegan. This amount will enable us to give better prizes than those of last year. The rules of the tourney will be the same as last year. Entry fees will be 50 cents per person in each event. There will be three events: singles, doubles, and teams. This year the committee will set a time for each team to avoid confusion; and we are earnestly asking the members to be prompt in returning their entry blanks in order to give us sufficient time to notify the captains when they are scheduled. April 30 has been set as the dead line for returning entry blanks accompanied with entry fees.

Last year we had thirty teams, and if early indications are to be accepted we will surpass this record; in which event some teams will be asked to bowl on Saturday afternoon, so as not to cause a jam on Sunday. ANY TEAM PREFERRING TO HAVE A TIME SET FOR SATURDAY PLEASE NOTE THIS FACT ON ENTRY. Arrangements for Saturday bowling, in the event of a large response, have been agreed upon by the committee and bowling alley owner. We are looking for a big turnout and maybe we will see some upsets among the last year's winners. And don't forget you have a chance for a second prize. All yee keggers get your bowling arms limbered up and show us a lot of spares and strikes. Don't be afraid of being too hard on the pin boys; they get as much kick out of marks as you do. More information in next week's issue.

Lodges No. 182 and No. 196 will be in charge of the tournament dinner to be held after bowling. This dinner is open to everybody. Admission is 50 cents. Make reservations with L. P. Boberg, 5414 Carnegie Ave., Pittsburgh, Pa. It is important that we know how many we should accommodate.

L. P. Boberg, Tournament Secretary.

National SSCU Bowling Tournament

FOR CHAMPIONSHIPS OF THE SSCU

To Be Held April 18-19, 1936, Waukegan, Ill.

Open to all members in good standing 90 days or more prior to April 18, 1936.

Our Union is offering the following cash prizes:

Men's Division		Ladies' Division
\$40.00	Team Champions	\$20.00
\$20.00	Doubles Champions	\$10.00
\$10.00	Singles Champions	\$5.00
\$10.00	All-Events Champions	\$5.00

Entry fee is \$1.00 per member for each event.

Lodges situated in the West—Illinois, Indiana, Wisconsin, Minnesota, etc.—forward the entry fees together with filled out blanks to John Zalar, 1118 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.

Lodges situated in the East—Ohio, Pennsylvania, New York, etc.—forward the entry fees and filled out blanks to Louis M. Kolar, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. For entry blanks write to Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Blood and Battle Field

A World War Chronicle
BY IVAN MATIČIČ
From the Slovene by
VALENTINE OREHEK

OREHEK
drags endlessly and during its course the Carpathians exact their toll.

The time now comes for one of the sporadic medical examinations that are at their best but sorry affairs. Consequently, we are herded one day into a large room in the barracks. There are those among us whose wounds have since passed into the festering stage and which give off an extremely offensive odor. These men, as one contemplates them, are nothing more than living dead men. Filth of every description and character is ingrained in them . . . a cross-section of war's merciless destruction of men. It is a sight rarely witnessed before by most men present and one which for my part at least will stay with me for life.

Every man must strip to his waist, or if his condition warrant it, divest entirely. As he is called each man steps forward and confronts the medical examiners.

"What's wrong with you?"

"Gospod regomentaret, my wound hasn't healed yet . . . look."

"Hm, nothing serious. You're still fit as a fiddle for the marching company. Next!"

"What's your trouble?"

"I've a pain in my chest. I can't get my breath for long moments together. On the march my heart pounds so hard it almost suffocates me."

"Is that all?" an individual of intellectual aspect and cut of beard demands. "If I was as hale and hearty as you, damn if I wouldn't volunteer for the Carpathians on the spot! Front! Forward! . . . march! . . . next!"

"What, you back again? Why, it's only a short while back since I came off you off with the marching company."

"Gospod doktor, I've got rheumatism in all my joints and the pain is ripping through all my body."

In Buda-Pesth a trainload of the first Russian prisoners arrives. Much of what we have received we in turn give to these starving people. This charitable and thoughtful act becomes ground for a hot debate between the city-folk and ourselves. "They're hungry, too," and besides "they're human, aren't they?"

"They're nothing of the kind. They're good-for-nothing dogs! If you men don't stop this foolishness at once, we'll report it to the officers."

"Very well, do so then. If you don't want us to share with the Russians, then keep it all for yourselves and be damned to you!"

Neubauer returns to the training camp in winter. Here he is entrusted with the command of the Fourth Marching Battalion which is to be prepared for withdrawal into Galicia. His appointment is met by a desertion of thirty men who balk at the idea of serving under a "killer." These men are later apprehended and sent after Neubauer's detachment. When they overtake the troop they are immediately pounced upon and upbraided by the savage commander, "So you fellows go yellow, hey? Well, you know me and what I stand for. You'll rue the day you tried to pull off that stunt on me. Furthermore, I promise you that you'll never see your homes again; your rotting carcasses will go to feed the birds of prey and your bones will scatter in the sands!"

But these men are not of a submissive turn and they, too, vow to "do" him at the first opportunity. Consequently, when in the terrible battle of Wislok near Jaslov the troops under Neubauer are routed, Neubauer suddenly loses heart, turns tail and flees to the comparative safety that Russian captivity offers. Out of this battle some five hundred men alone emerged.

The first winter proves a severe one. Especially is it so in the high Carpathians where the troops have all to do to guard against the snowdrifts that pile mountain high. Long columns of wagons and animals strand in these treacherous deposits and hundreds of the plodding beasts perish. Among the men there are many fatalities, too. Sentries mounting guard duty are found stiff and frozen in the morning. We envy them sometimes, for they have found a speedy way out at least. Almost everybody is visited with some disorder by the inclement weather: ears are frostbitten, fingers slough away and in the cases of some men the soles of their feet remain in the shoes when the latter are removed. The winter

Both Bright

Mrs. Clark: Our Bessy is the brightest little child you ever saw. She picks up everything she hears.

Mrs. Smith: Something like our Johnnie; he picks up everything he sees.

Very, Very Old

Lawyer: Then your husband, I take it, is elderly?

Client: Elderly? Why, he's so old he gets winded playing chess.

Odmevi podarjenih pirhov

(Nadaljevanje s 4. strani)
sladke misli mali pestrobarvni ptički medosest ali kolibriji, ki so s svojimi nenavadno dolгими šilastimi kljunčki sesali sladki med iz cvetnih čaš.

Josie je bila dobra družabnica in prav tako navdušena občudovalka naravnih krasot kakor jaz, zato sva mnogo parka prehodila, tako, da nama ni ušla skoro nikaka znamenitost tistega čudovitega kraja.

"Zdaj bo pa čas za piknik," se nenadoma domisli Josie.

Jaz sem jo začudeno pogledal, ona pa me je pozvala naj ji sledim do avtomobila, iz katerega je izvlekla težko, z belim prtom pokrito košaro. V senci za fantastično skalno tvorbo sva našla lep prostor za piknik. Poleg skale je rasel prilik hrastček, po katerem se je vzpenjal cveteči divji grah. Josie je utrgala košuljo grahovega cvetja in si jo zataknila v svoje temno plave lase. Na to je na razgrnjen prtič iz košarice razložila obilico raznih dobrot. Celo na steklenico californijskega vina ni bila pozabila. V deželi je bila sicer takrat prohibicija, toda v Vrtu bogov je ni bilo. Najprej mi je zala gostiteljica ponudila oranž, češ, da me mora odškodovati za pirhe, s katerimi sem bil njo in njenega brata obdaril pred leti in jima tako v mladi senci pričaral veličnino idilo. Potem so seveda prišle na vrsto druge delikatese. Rečem vam, bil je piknik in pol.

V svežem gorskem zraku, nasičenem opojnih vonjav mladega zelenja in cvetja, pri časi iskrečnega vinca, ob strani lepe dekle, v Vrtu bogov — kdo bi ne postal romantičen!

Košulje grahovega cvetja na bližnjem grmiču so obletavali gizdavi kolibriji in eden je prišel iskat medu celo v grahovo cvetje, ki ga je imela Josie zataknela v lase.

Nasmehal sem se in dejal, da če bi bil jaz kolibri, bi se zmotil in bi iskal medu na njenih ustnih, ki sta neprimerno lepši in slajši kot grahov cvet.

"Pa kaj zato, če niste kolibri!" se je zasmejala deklica.

Takrat se mi je posvetilo, da mi je odprti pravi Vrt bogov, in nisem si pustil dvakrat reči.

To je bilo že davno in vse drugo je le še spomin, samo Garden of the Gods — Vrt bogov je še vedno tam, kjer je bil. Ne vem, če ga bom še kedaj videl, in če bi ga še videl, ne bo več tako lep kakor je bil. Lep spomin pa ostane vedno lep.

DOPISI

(Nadaljevanje s 7. strani)

ženega Washingtona. Mesec marec nam je prinesel mnogo presenečenj. V jutru 26. in 27. marca, ko smo vstali, je bilo zunaj šest palcev snega in ga je precej še zdaj, ko to pišem. Za nas v teh krajih je to nekaj nenavadnega. Take zime nismo bili navajeni. Mesec marec je res vseh muh, kakor je videti, bomo imeli kar šest mesecev zime, ker drevje se še nič ne pripravlja k cvetju. Druga leta ob takem času so že črnejše cvetele, letos pa ne cveto. Še niti zgodnje slive.

Poročati mi je, da je tu preminila dne 18. marca Mrs. Henry Kraupa. Pokopana je bila dne 22. marca. Zapuščica soproga, pet hčera in tri sine, ki so vsi odrasli. Mrs. Kraupa je bila ena najstarejših tukajšnjih naseljenk, saj je živela tu 33 let. V premočnem gospodstvu je bil močno pobit rojak Joseph Mlačnik. Zdravi se v bolnišnici v Auburnu in mu želimo skorajšnjega okrevanja.

Ne morem še prav k sapi priti od presenečenja, katero so meni in mojemu možu pri-

pravili prijatelji na večer 19. marca, to je na moj in njegov godovni dan. Prejšnja leta, ko ni bilo bolezni v hiši, je bil ta dan poseben praznik. Toda mojega moža tare bolezen že od 14. aprila lanskega leta in zdravje se mu le prav po malem boljša. V takem položaju človek na vse pozabi in si ne more predstavljati nikakega veselja. Največja sreča v hiši je zdravje v družini. Pozabili pa niso na naji mnogocvetni prijatelji. Pozno večer, ko smo se že spravljali k počitku, sta prišli v poset prijateljici Mrs. Verhovec iz Portlanda in Mrs. Frances Gore, obe že nad 70 let stari. Častitali sta meni in soprogi h godovnemu dnevu, toda jaz kar nisem mogla razumeti kaj ju je tako pozno prineslo. Nato so se odprla vrata in notri je začela prihajati množica prijateljev s klicem "surprise!" Miss Mary Chacata mi je izročila šopek cvetlic in nama je v imenu vseh čestitala k tridesetletnici najinega zakonskega življenja.

Jaz sem bila tako presenečena, da nisem vedela, da-li bi se jokala ali smejala. Nato so došli prijatelji poselji k mizi in jo obložili z raznimi okrepčili, nakar se je razvila nad vse prijazna prijateljska zabava.

V mojem in mojega soproga imenu in v imenu vse družine se najlepše zahvaljujem vsem prijateljem in prijateljicam za lepo presenečenje, za čestitke, za lepo darilo in za vso prijaznost. Nikoli jim ne bo pozabljena njihova prijaznost in naklonjenost. Želela bi, da bi jim mogli kdaj povrniti. Za enkrat pa ne moremo storiti drugega kot vsem se najprejrejšje zahvaliti.

Josephine Richter.

Pittsburgh, Pa.

ZAPISNIK SEJE ZVEZE JSKJ DRUŠTEV V ZAPADNI PENNSYLVANII, KI SE JE VRŠILA 29. MARCA V CENTRU, PA.

Predsednik Anton Eržen je otvoril sejo ob 10:20 dopoldne, pozdravil navzoče zastopnike in jim priporočal, da trezno in premišljeno delujejo v korist Zveze in JSKJ v splošnem.

Citajo se imena zvezinih odbornikov, ki so vsi navzoči, razen podpredsednika F. Progarja. Predsednik imenuje na njegovo mesto sobrata J. F. Furarja od društva št. 196. Tajnik F. Oblak prečita račune, katere se soglasno sprejme. Zapisnikar J. Sneler prečita zapisnik zadnjega zborovanja, ki je istotako soglasno sprejet.

Na seji so bili navzoči sledeči društveni zastopniki: Za društvo št. 12: Frank Golob in Vincent Arh; za št. 26: Ignac Podvasnik, Paul Klun, John Jurgel in John Čelan; za št. 29: Jacob Vehar, Tony Orel, Frank Virant in John Medved; za št. 31: Martin Hudale, Rudolph Čeligoj in Rudolph Hudale; za št. 33: Martin Kumar, Frank Sifrar, Jacob Peternel in Tom Pivk; za št. 40: Anton Kosoglav, Frank Supančič, William Smuk in Frank Supančič; za št. 57: John Sever in Jacob Belle; za št. 116: John Korče, Thomas Krivec in Frank Havranek; za št. 138: Frank Kužnik in Rudolph Kužnik; za št. 149: Martin Žagar; za št. 154: Joseph Batis ml., Frank Vozel, Frank Baltin in J. Pačič; za št. 182: Katarina Canjar; za št. 196: John J. Furar in Lawrence P. Boberg; za št. 203: Anton Klemenčič in Joseph Yelovčan; za št. 221: Jacob Potocnik, Lucas Knafelc, Jennie Mozina in Antoinette Mozina.

Sledijo poročila in priporočila zastopnikov, ki se vzamejo na znanje. Nato se po tajniku odbora za pravila Juriju Previcu čitajo popravki k pra-

vilom. Vsa priporočila za popravke se niso mogla na tej seji prečitati, zato se sklene, da se z istimi nadaljuje na prihodnji zvezini seji.

Sklenjeno je bilo, da se morajo vsi računi Zveze predložiti zvezini seji in se iste izplačati šele, ko jih seja odobri.

Zborovalci izrazijo zahvalo glavnemu odboru, ki je prošnjo Zveze upošteval in ji nakazal \$50 v pomoč za nadaljnjo aktivnost v korist Jednote.

Nato je bil stavljen, vsestranski podpiran in sprejet predlog, da Zveza otvori novo kampanjo za pridobivanje članov in da se iz zvezine blagajne plača 25 centov nagrada za vsakega novega člana odraslega ali mladinskega oddelka. Do posebnih nagrad bodo upravičeni oni, ki pridobijo 20 ali več novih članov. Te nagrade ostanejo v veljavi do 15. konvencije JSKJ.

V zborovalno dvorano pridejo Janko N. Rogelj, 1. glavni nadzornik, Anton J. Terbovec, urednik - upravnik Nove Dobe, in dr. F. J. Arch, vrhovni zdravnik JSKJ, katere zbornica iskreno pozdravi. Prej je bil navzoč že John Balkovec, drugi gl. nadzornik.

Vname se razprava o ustanovitvi mladinskih krožkov pri posameznih društvih, v katero poseže več zastopnikov. Po daljši debati je sklenjeno priporočati društvom, da take krožke ustanovijo, kjer je mogoče. Odboru za pravila pa se naroči, da glede tega sestavi primerno resolucijo, katero se od strani Zveze predloži 15. konvenciji.

Poroča se, da je gotovina Zveze naložena na banki in v zvezi s tem sklene, da vse čke podpisujeta tajnik in blagajničarka Zveze.

Nato poročajo navzoči glavni odborniki o korakih, katere je glavni odbor zavzel za pomoč po poplavih prizadetih članov. Poročajo je bilo, da je glavni odbor v to svrhu iz športnega sklada nakazal \$500.00 za prvo pomoč, da bo poleg tega v Novi Dobi priobčen apel za prostovoljne prispevke na društva in člane J. S. K. J., ter da se naj vsi tozadevni prispevki pošiljajo na glavnega blagajnika Louisa Champa v Ely, Minn., ki bo upravljal odpomočni fond.

Društveni odbori društev, katerih člani so bili prizadeti po povodnji, se smatrajo za kraljeve odpomočne odbore, in tajniki dotičnih društev naj poročajo glavnemu blagajniku v kakšni meri je potrebna pomoč. Iz tega centralnega odpomočnega fonda se bodo potem nakazovale primerne vsote na kraljeve odbore, da jih razdelijo. Razume se, da se bodo te vsote ravnale po potrebi in pa po sredstvih, ki bodo centralnemu odpomočnemu odboru na razpolago. Članstvo naj upošteva, da so samo društveni odborniki upravičeni v tem oziru posredovati med glavnim blagajnikom in po poplavih prizadetimi člani. Poročila in priporočila glavnih odbornikov je zbornica vzel z odobravanjem na znanje.

K besedi je bil pozvan sobrat Mike Rovaneš iz Conemaugha, ki je v živahnih besedah opisal razdejanje po povodnji v Johnstownu in okolici. Med drugim je omenil, da kolikor je njemu znano, je bilo v Johnstownu po povodnji prizadetih kakšnih 10 slovenskih družin. Sreča v nesreči je bila, da naši ljudje najrajši živijo na gričih ali vsaj kolikor toliko zvišenih krajih in jih tako povodenj ni dosegla. Nato je bilo soglasno sklenjeno, da se iz zvezine blagajne pošlje fondu za poplavlence v Ely \$10.00.

Od zastopnikov društva št. 26 je bila predložena resolucija, tikajoča se združenja naših organizacij. Tajnik združevalnega odbora JSKJ, sobrat Janko N.

Rogelj obširno poroča, da se je v tem oziru storilo, kolikor je bilo v razmerah mogoče. Omenja tudi, da bi bile nekatere organizacije morda pripravljene za združitev, da pa je napoti težko, da niso solventne.

Sledi razprava o nameravani kegljaški tekmi, ki naj bi se meseca maja vršila v Pittsburghu. Poročajo je bilo, da se je športni odsek Zveze obrnil na športnega komisarja L. M. Kolarja, da isti priporoča v to svrhu \$150.00 iz športnega sklada. Zborovalci se s poročilom strinjajo in priporočajo glavnemu odboru, da omenjeno vsoto iz športnega sklada dovoli, ker tekma bo velikega agitacijskega pomena za našo Jednoto.

Sklenjeno je bilo, da se vsi od Zveze sprejeti oziroma priporočani popravki k pravilom priobčijo v Novi Dobi, da bodo delegati lahko dotične izreke prinesli s seboj na konvencijo.

Sledi določitev mest za prihodnje zborovanje. Predlagane so naselbine White Valley, Claridge in Cheswick. Pri glasovanju je bila oddana večina glasov za White Valley. Ako bo mogoče, se pri isti priliki priredi tudi piknik in dobiček istega se v enakih delih razdeli med zvezino blagajno in društvo št. 116. Seja se bo vršila 28. junija.

Zastopnik društva št. 149 poroča, da je društvo vzelo v našem Drenikov park v Canonsburgu za piknik dne 23. avgusta. Društvo želi, da bi Zveza imela dotični dan predkonvencijno sejo v Canonsburgu, nakar bi se vršil piknik. Od dobička bi polovica pripadla Zvezi, polovica pa društvu št. 149; vse potrebno za piknik preskrbi društvo št. 149. Zborovalci se s priporočilom društva št. 149 strinjajo in sklenejo, da se predkonvencijna seja Zveze vrši 23. avgusta v Canonsburgu; seja se prične ob 10, uri dopoldne.

S tem je bil dnevni red izčrpan in predsednik Anton Eržen je zaključil zborovanje ob 5. uri popoldne.

Za Zvezo JSKJ društev v zapadni Pennsylvaniji:

Joseph Snelar, zapisnikar.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Jugoslavija v svetovni statistiki avtomobilizma. Po statistiki za leto 1935 so imele Zedinjene države 23.8 milijona avtomobilov, Francija 1.88 milijona, Anglija 1.70, Kanada 1.04, Nemčija 0.72, Avstralija 0.54, Italija 0.33, Argentina 0.33, Nova Zelandija 0.17, Španija 0.16, Belgija 0.15, Švedska 0.14, Danska 0.12, Japonska 0.11 in Češkoslovaška 0.11 milijona avtomobilov. V vseh ostalih državah se gibljeje število avtomobilov izpod 100,000, tako v Švici 86,000, v Norveški 58,300, v Avstriji 37,300, v Rumuniji 35,000, v Finski 34,800, v Portugalski 32,000, v Poljski 23,100, v Madžarski 16,900, v Grčiji 15,000, v Jugoslaviji 10,900, v Turčiji 7,800 in v Bolgariji 3,500. V razmerju s številom prebivalcev imajo seveda največ avtomobilov Zedinjene države, kjer pride na en avtomobil po pet prebivalcev. Takoj za Zedinjenimi državami sledi Nova Zelandija, kjer pride 9 prebivalcev na en avtomobil, in Avstralija, kjer pride na avtomobil 11 prebivalcev. Nadalje pride povprečno na en avtomobil: v Franciji 22 prebivalcev, v Angliji 27, v Danski 30, v Argentini 36, v Švici 41, v Južni Afriki 42, v Švedski 45, v Nizozemski in Norveški 50, v Irski 60, v Kanadi 79, v Nemčiji 90, v Finski 115, v Italiji 127, v Češkoslovaški 137, v Španiji 138, v Avstriji 181, v Portugalski 206, v Grčiji 420, v Madžarski 510, v Latviji 600, v Japonski 830, v Poljski 950, v Rusiji 1100, v Litvi 1130, v Jugoslaviji 1290, v Turčiji 1600 in v Bolgariji 1600.

Mirna svatba s hudim koncem. V Dragučevi pri Sv. Marjeti so obhajali pri viničarju Matiji Drevenšku poroko domače hčerke Marije. Povabljenih je bilo nad 30 oseb. Bilo je prav veselo razpoloženje in se je mladina odlično zabavala. Okoli 5. ure zjutraj pa je starešina naprosil fante, naj gredo domov. Fantje pa se niso hoteli odstraniti in so jih morali naposled vreči iz hiše. Komaj pa so bili zunaj, so pričeli bombardirati hišo s kamenjem ter pobili vse šipe na hiši. Z več kg težkimi kamni so razbili precej opek na strehi, izruvali pa so tudi okenske okvire. Eden od fantov je celo oddal proti hiši več streliv iz samokresa, krogle pa k sreči niso zadele nikogar. Ko so si fantje svojo jezo nekoliko ohladili, so naposled odšli. Viničar, ki trpi na pobitih šipah in opekah okoli 1500 dinarjev škoda, je vso zadevo prijavil orožnikom, ki so pet napadalcev prijavili državnemu tožilstvu.

Nenavaden način umora. Pred dvema letoma je premožni kmet Vuličević v niškem srezu slavil svojo krstno slavo in se močno napil. Zjutraj so ga našli mrtvega, njegova žena je trdila, da ga je ugonobila pijača, toda preiskava je dokazala, da je bil zadavljen. Pod posteljo so našli v podu novo izvrtno luknjo. Skozi to luknjo je morilec napeljal vrvice, vrgel spečemu kmetu zanko okoli vratu, potem pa doli v kleti vlekkel za vrvice toliko časa, da je bila žrtev mrtva. Orožnikom je nedoletna domača hči priznala, da je na tak način umorila svojega očeta. Pozneje se je dognalo, da je zločin izvršila v resnici mati s pomočjo svojega svaka in potem nagovorila hčer, da je vzela zločin nase. Pred niškim sodiščem je bila Vuličevićeva žena obsojena na dosmrtno ječo, njen svak pa na 15 letno robijo. Kasacijsko sodišče je sedaj to sodbo potrdilo.

Pritožba črnogorskih zastavonoš. Med mnogostevilnimi upokojenci v črni gori so tudi zastavonoše-barjaktarji nekdanje črnogorske oborožene sile, ki je imela svoje bataljone v posameznih plemenskih kapetanijah. Barjaktarska čast se je navadno podedovala iz roda v rod in lastila si jo je vedno kaka ugledna rodbina v kapetaniji. Barjaktarji so v stari črni gori dobivali po 28 zlatih perperjev na leto. Plača, oziroma pokojnina je bila črnogorskim barjaktarjem priznana.

Slovenski plesni komadi za orkestre in posamezne instrumente

Pri meni je dobili prave starokrajške plesne komade, katere sem uglasbil za sledeče instrumente: Piano, Violin, Alto Saxophone, B. Cornet, B. Clarinet in harmoniko. Sedaj imam v zalozbi sledeče komade:

POROČNI VALČEK:
ANA POLKA;
VESELA DEKLICA, valček;
NE ZABIM TE NIKDAR, polka;
WIEN BLEIBT WIEN, korčična;
HOLTZACKER MARSCH, korčična.

Cena komada za orkester je \$1.00; za posamezni instrument (solo) 50c.
Čet komadov skupaj za orkester pošljem za \$5.00; šest komadov za posamezne instrumente (solo) za \$2.50. Naročilom je treba priložiti Money Order. Poštnino plačam sam.

Naslov:

JOHN POTOKAR
455 First St., Conemaugh, Pa.

na tudi v Jugoslaviji leta 1922, glavna kontrola pa jim je priznala tudi osebne in rodbinske doklade. Te doklade so bile leta 1929 znižane na 150 Din mesečno. Črnogorski upokojeni barjaktarji so se organizirali in v Beograd so poslali delegacijo, ki prosi za zvišanje osebnih in družinskih dokladov.

Jugoslavanska Kat. Jednota je dobra za vas, je dobra za vaše prijatelje.

Če se bodele spomnili svojih starih, otrok in drugih sorodnikov v starem kraju s kakim denarnim darom za veličnato praznike, tedaj je čas, da ga odposljete čim prej. Nasa denarna nakazila so izplačana v starem kraju hitro in točno. Sedanje cene za denarne pošiljke so:

Za \$ 2.75	100 Din	Za \$ 9.15	100 Lir
Za 5.15	200 Din	Za 18.00	200 Lir
Za 9.65	400 Din	Za 28.75	300 Lir
Za 11.75	500 Din	Za 44.00	500 Lir
Za 22.50	1,000 Din	Za 87.50	1,000 Lir
Za 47.00	2,000 Din	Za 171.00	2,000 Lir

V stari kraj za Velikonoč
Še je čas, da se pridružite rojakom. Ki bodo odpotovali v stari kraj 27. marca na parniku Champlain. Pišite mi takoj za pojasnila.

Glavni letišni izlet
v stari kraj se vrši 17. junija na največjem in najhitrejšem parniku

NORMANDIE
Potnike tega izleta bo podpisani spremljal osebno od New Yorka do Ljubljane. Priglasite se in rezervirajte si prostor na parniku čim prej. — Pišite mi za vsa nadaljna pojasnila!

Leo Zakrajšek
GENERAL TRAVEL SERVICE
302 East 72nd Street, New York, N. Y.

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošiljate denar v stari kraj: KADAR ste namenjeni v stari kraj: KADAR želite kore iz starega kraja: KADAR rabite kake pooblastilo ali kako izjavo za stari kraj se obrnite na nas. KARTE prodajamo za vse boljše parnike po najnižji ceni in seveda tudi za vse izize.

Potniki so s našim posredovanjem vedno zadovoljni.

Denarne pošiljke izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kursu.
V JUGOSLAVIJO V ITALIJO
Za \$ 2.75 100 Din Za \$ 9.15 100 Lir
Za 5.15 200 Din Za 18.20 200 Lir
Za 9.65 400 Din Za 28.75 300 Lir
Za 11.75 500 Din Za 44.00 500 Lir
Za 22.50 1,000 Din Za 87.50 1,000 Lir
Za 47.00 2,000 Din Za 171.00 2,000 Lir
Navedene cene so podvržene promemij, kakor je kurz. Pošiljamo tudi denar brezjavnino in izvršujemo izplačila v dolarjih.

V Vašem lastnem interesu je, da pišite nam, predno se drugje poslužite, za ceno in pojasnila.

Slovenic Publishing Co.
(Glas Naroda - Travel Bureau)
216 West 18 St. New York, N. Y.

VSEH VRST TISKOVINE
za društva in posameznike
Izdeluje po zmernih cenah moderno opremljena slovenska tiskarna

ENAKOPRAVNOST
(DNEVNIK)
6231 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

V SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE SMRTI NEPOZABNEGA SINA IN BRATA

JOHNA J. SCHUTTE JR.

ki je preminul dne 10. aprila 1932, star 22 let.

Sredi solz in bolečin
tožno-sladek je spomin
Tvoje rane še ločite,
tja, odkoder ni vrnitve —
nepozabni brat in sin!

Zaljubljeni ostali: John in Jennie Schutte, starši; Jennie in Mary sestri.
Denver, Colorado, 8. aprila 1936.

V SPOMIN

3. OBLETNICE SMRTI NEPOZABNEGA SOPROGA IN OČETA

Matt-a Petchnick-a

ki je preminil dne 16. aprila 1933, star 57 let.

Sredi solz in bolečin
tožno-sladek je spomin
Tvoje rane še ločite,
tja, odkoder ni vrnitve,
ljubljeni soprog in oče!

Zaljubljeni ostali: Matilda Petchnick, soproga; William, sin; Mary (omozena Balint), hčeri.

Enumclaw, Wash., meseca aprila 1936.

Dobra idoča gostilna

Pod jako ugodno ceno se prodaja dobro idoča gostilna v prijaznem mestu Sheffield, Pa. Proda se radi razdelitve dediščine. Nahaja se ob državni cesti, kjer je velik promet. Gostilna ima hotelsko licenco za vso pijačo in se lahko opreese na vsakega kupca, ki je ameriški državljan. Proda se poslopie in vsa oprema. Kogar veseli gostilniška obrt, bo napravil v kratkem času lep denar. ima 10 sob za tuje, poleg drugih velikih gostilniških prostorov. Pišite ali pridite pogledat: **SHEFFIELD TAVERN, 12 Main St., Sheffield, Pa.**